

[Hans Nielsen.]

— jeg vil ikke bruge det Ord, som det ærede Medlem Hr. Drachmann bruger: forlorne; men jeg vil sige: paa denne luftige Maade og taler om at gribe ned i „Galskabens Toldpose“. Nej, hvis man paa noget Omraade maa gribe i Galskabens Pose i Øjeblikket; er det netop for at værne Landbruget, for at hjælpe det til at komme af med Landbrugsprodukterne; vi maa sælge os snart paa det ene Felt og snart paa det andet Felt for at komme af med disse Varer. Det er vi nødsagede til, det er der ikke noget at sige til, men naar vi alle sammen saa at sige har vor Part i en saadan Politik til Fordel for Landbruget, synes jeg, det er meget slet af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup at staa op og give det Udseende af over for Befolkningen; at vi handler som rene Taaber i vore Bestræbelser for ogsaa at værne andre Samfundsklasser.

Himmelstrup: Det synes at skulle falde i min Lod i Dag, hver Gang jeg faar Ordet, at være tvunget til at indlede med nogle Bemærkninger om, hvor urimeligt og urigtigt det er; hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen lige har sagt. Men jeg bliver nødt til at gøre det igen, fordi det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu paastod forskellige Ting; som er helt urimelige, da de er helt urigtige.

Jeg har ikke beskyldt den højtærede Finansminister for, at han har saboteret eller forsinket Udvalgets Arbejde. Jeg har sagt, at den højtærede Finansminister tog mellem 3 og 4 Uger til at besvare nogle Forespørgsler; som Udvalget havde stillet ham. Det sagde jeg ikke for at rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Finansminister, men udelukkende for at forklare, at det under ingen Omstændigheder var af os; Udvalgets Arbejde var blevet forsinket. Jeg maa maaske ogsaa have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at af de Spørgsmaal, som blev stillet til den højtærede Finansminister, og som jo findes aftrykt i Betænkningen Side 10, har jeg netop ikke stillet de to, som det ærede Medlem læste op og paastod, at jeg havde stillet dem; de er stillet fra anden Side. Jeg maa sige, jeg følte mig ikke alene berettiget; men forpligtet til at bede den højtærede Finansminister om at redegøre for forskellige Forhold, naar den højtærede Finansminister byder Rigsdagen at forelægge et Lovforslag af en Vigtighed som det foreliggende med en saadan Udformning af Forslaget, som dette har. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bebrejdede os,

at vi ikke vilde være med i Arbejdet for at gennemføre eller deltage aktivt i Forhandlingerne om det Forslag, som den højtærede Finansminister havde stillet, maa jeg sige, at Grunden dertil jo ganske simpelt er den, at da det kom til Stykket, krævede den højtærede Finansminister i Virkeligheden sit Forslag gennemført saapas uden Ændringer. Først tvunget af vore Ændringsforslag stillede den højtærede Finansminister Forslag om at nedsætte Kaffetolden og Sukkerafgiften og kompensere den med en Forhøjelse af Indkomstskattesatserne, og jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige, at — maaske ikke tvunget af vore Ændringsforslag, men af den Indvirkning, disse gjorde paa Det radikale Parti — blev Ministeren nødsaget til at gennemføre den eneste Ændring, der er gennemført i Toldloven af 15. Oktober 1932. Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde i Formiddags, at naar den højtærede Finansminister vidste, hvad han vidste, nemlig at han ikke kunde faa Det konservative Parti med til at gennemføre en Forhøjelse af Indkomstskatten og ikke kunde faa os til at medvirke til Forlængelse af Toldloven af 1932, og naar den højtærede Finansminister koblede det hele sammen, saa maatte Ministeren vide, at hans Forslag ikke var andet end et Paradeforslag, og at der ikke kunde komme nogen Realitetsforhandling ud af det.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om, at der ikke var noget Erhverv her i Landet, der var i den Grad beskyttet for Tiden som Landbruget. Jeg vil dertil sige, at ved Beskyttelse og ved Beskyttelsesvirkninger forstaaer jeg dette, at man for de Produkter, det beskyttede Erhverv frembringer, opnaar højere Priser i Indlandet, end der kan opnaas i Udlandet, og det er mig ikke bekendt, at Flæsk her i Landet sælges til højere Priser, end det opnaar i England. Det er mig heller ikke bekendt, at Smør og Æg sælges til højere Priser, saa om nogen særlig udpræget Agrarprotektionisme i denne Tid er der jo slet ikke Tale. Al Tale derom er i Virkeligheden helt urimelig.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann stillede i Formiddags nogle direkte Spørgsmaal til mig. I Anledning af nogle Bemærkninger, jeg havde gjort om Ministerens Uvillighed til overhovedet at forandre Toldlovens Satser med Henblik paa de Forhandlinger, som fandt Sted i December—Januar Maaned, eller en Henvendelse, som skete dengang til den højtærede Finansminister angaaende Tolden paa Asparges, spurgte det ærede Medlem, om jeg virkelig troede, at man kan forøge vor Eksport ved at ned-